

[Finansministeren.]

Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at citere nogle Linier angaaende dette Spørgsmaal, som har staaet i „København's Handelstidende“ for 25. Oktober i Aar, altsaa efter at Spørgsmaalet har været behandlet her paa Rigsdagen. Dette Blad indeholder et Interview med Hr. Georg Hansen, som indtager en ledende Stilling indenfor Handelsforeningerne, og som deltog i Forhandlingerne om Restaurationsskattens Ophævelse her sidste Vinter, og som har deltaget i Forhandlingerne om Kontrolsystemet. Hr. Georg Hansens Udtalelser refereres saaledes i dette Interview:

„Han gav Ministeren Ret i, at Regnskabet er blevet saa lempeligt som muligt, og Kontrollen havde ikke hidtil virket generende. Der var vist Imødekommenhed fra Ministeriet og Tolddirektoratet. Men Købmændene har ogsaa lempet Priserne for at bære sin Del af de nye Skattebyrder“.

Ja, det sidste Punkt fremdrog jeg netop i mine Udtalelser; men jeg citerer dette Interview for at vise, at Købmændene selv erklærer, at Kontrollen hidtil ikke har været generende.

Det ærede Medlem Hr. Rager omtalte Spørgsmaalet om en teknisk Toldlovrevision. Det samme Spørgsmaal blev rejst i Fjor i Landstinget af det ærede Landstingsmedlem Hr. Gunnar Fog-Petersen. Jeg maa svare nu, som jeg svarede den Gang, at det er en meget stor Opgave at tage op, og at jeg ikke tror, at Tiden er inde til at tage Arbejdet for en omfattende teknisk Toldlovrevision op.

Det ærede Medlem Hr. Rager omtalte endvidere Toldraadets Appeludvalg og nogle Forhold, som vedrørte dette. Hertil vil jeg blot sige, at Toldraadets Appeludvalg er en helt ud selvstændig Institution i Forhold til Finansministeriet; Finansministeriet og -ministeren har intet som helst at gøre med Toldraadets Appeludvalg og altsaa heller ikke noget at gøre med dets Kendelser eller dets Procedure; Om Toldraadets Appeludvalgs Procedure eller Forhandlinger skal være offentlige eller ej, afgør Appeludvalget selv.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen spurgte, hvad der kunde være ment med mine Udtalelser om en Koncentration af Seminarieundervisningen. Det ærede Medlem rettede i den Anledning nogle Spørgsmaal til Undervisningsministeren. Men jeg for mit Vedkommende vil gerne have Lov til at sige, at det, jeg mente med Udtalel-

sen om en Koncentration af Seminarieundervisningen, var, at man formentlig kunde drive denne Undervisning bedre og billigere paa et mindre Antal Seminarier; end det, vi nu har her i Landet. Seminarieundervisningen foregaar jo nu i ganske smaa Institutioner, hvor man, saa vidt jeg forstaar, kun har een Klasse i hver; og enhver vil sikkert give mig Ret i, at dette er den dyreste Maade at drive Undervisning paa. Og da det ærede Medlem selv undrer sig over, at det bliver saa dyrt at gennemføre den nye Seminarieordning, haaber jeg, at det ærede Medlem vil bidrage, hvad han kan, til, at denne nye Seminarieordning bliver gennemført paa en saadan Maade, eventuelt ved Inddragning af nogle af de Seminarier, der eksisterer, at den bliver billigere, end den nuværende Ordning er. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at der saa bliver bedre Raad til at gøre Undervisningen saa god som muligt ved rimelige økonomiske Ofre, naar man koncentrerer paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt fremsatte i Aftes adskillige Bemærkninger. Det ærede Medlem viste sig i ikke ringe Grad overnervøs i sin Bekymring for, om Medlemmerne paahørte hans Tale med tilstrækkelig andægtig Mine. Jeg tror ikke, det ærede Medlems Bekymringer var anbragt paa rette Sted, for det første fordi aandelig Tvangsfodring nu en Gang ikke har nogen videre Værdi — i denne Rigsdag i hvert Fald; saa det ærede Medlem kan vist godt undlade Forsøg i saa Henseende. Men dernæst tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem selv vil have Fordel af, at man ikke alt for nøje har hørt alle de Udtalelser, han fremsatte; de var nemlig paa adskillige Omraader af mærkelig Art. Jeg var selv en meget opmærksom Tilhører til det ærede Medlem; og jeg hørte adskillige Udtalelser, som forbausede mig i meget høj Grad. Det ærede Medlems Opfattelse af de regnskabsmæssige Forhold synes i det hele taget at ligge noget paa Siden af, hvad der er almindelig Opfattelse her i Tinget. Det ærede Medlem udtalte saaledes om § 3, der omhandler Renteindtægter og Renteudgifter, at han var ligeglad med, om denne Paragraf balancerede eller ej; og det motiverede det ærede Medlem med, at der paa denne Paragraf indeholdtes saa latterlige Ting som Forrentning af Rosenborg Slot og lignende. Jeg skal ikke komme ind paa, om dette i og for sig er latterligt eller ej; men den Konklusion, som det ærede Medlem drager, drager han uden al Grund, for Spørgsmaalet, om § 3 balancerer eller ej, er naturligvis af overordentlig